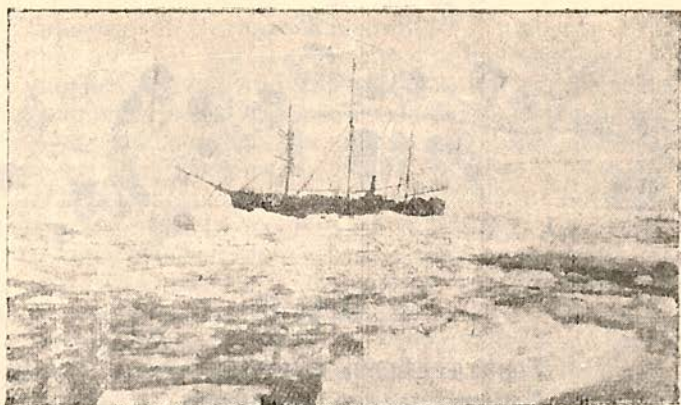

Магнитната планина

(Легенда)

Това било отдавна. По тихитѣ морски води, като лебедъ съ разперени крилѣ, се носилъ корабъ. Небато било лазурно, чисто — като кристалъ. Метрозитѣ весело пѣли иѣсенъта на морето — устрѣмили погледъ нататѣкъ — на кждѣ сушата. . . Много врѣме се минало откакъ пѣтували по вода.

Съ нетърпѣние тѣ чакали да видятъ свойтѣ близки: — братя и сестри, жени и дѣца, бащи и майки

Още малко оставало: — само единъ день, за да стѣпятъ на суша.

Калени били тѣ въ живота по морето, и не се плашели отъ воднитѣ страхотии. Строгъ и сериозенъ билъ капитана на кораба; — неспокойно се разхождалъ той по кувертата на парахода, отъ врѣме на врѣме отправялъ корми-